

Pozn.: Zveřejněna je upravená verze dokumentu z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů v platném znění

From: [REDACTED]
Sent: Thursday, May 02, 2013 10:23 AM
To: Hejnová Simona
Subject: Fwd: Návrh na legislativní změnu- Poštovní služby

Vážená paní vedoucí odboru.

Následující text i přílohy neberte jako úkolování , jen věcnou záležitost. pro případ , že pokyn pan hejtmene bude souhlasný s našim návrhem předneseným na posledním zastupitelstvu . Další případné informace jsou u nás k dispozici.

Děkuji . [REDACTED]

P.S. Prosím o potvrzení obdržení emailu - zlobí nás e-pošta

----- Původní zpráva -----
Předmět:Návrh na legislativní změnu- Poštovní služby
Datum:Thu, 02 May 2013 10:08:57 +0200
Od: [REDACTED]
Komu:bubenicek.o@kr-ustecky.cz

Vážený pane hejtmane.

Při posledním zasedání krajského zastupitelstva , jsem jménem petice "Nelikvidujte venkov", požádali vedení Usteckého kraje o zpracovní a následně podporu při schválení legislativního návrhu - legislativní novely Zákona o poštovních službách . Tuto zákonou možnost legislativního návrhu do dnešního dne krajské zastupitelstvo doposud nevyužilo ! Týká se to nejen právní jistoty , (která novým zákonem od 1.1.2013 je legislativně ohrožena existence části kemenných pošt) , ale především jistoty při zamýšlené (skryté) privatizaci a tedy přechod povinnosti v budoucnosti na všechny další subjekty i mimo náš stát.

Na tomto místě chceme upozornit , že služba pošt je jednoznačně a celoplošně závazkem státu jako "Závazkem veřejné služby." Tomuto závazku se současná politická vládní a část poslanecké garnitury brání, přestože je Česká pošta s.p. výdělečný podnik ! Na jiném místě, se nebrání stát jiné neziskové prodělečné službě, jako je veřejná doprava, např. autobusy, dotovaná státem.Tady ji považuje bez podmínek jako "Závazek veřejné služby" !!!.

Mimo jiné i EU klade důraz na zachování soušného stavu a struktury pošt (viz analýza v přílohách) (zasláno i vašemu právnímu odboru).

Pane hejtmane, pro usnadnění korespondence a vzájemnech informací, tedy i s námi, zasílám tento email a hlavně přílohy paní vedoucí odboru JUDr Simoně Hejnové. Přikložené zpracované právní anylýzy a rozbor k této problematice a lze s naším souhlasem použít k vypracovní legislativní novely .

Děkujeme ještě jednou za vstřícnost.

Za Petici "Nelikvidujte venkov "

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

PRÁVNÍ ANALÝZA

ZACHOVÁNÍ POBOČEK POŠT A POŠTOVNÍCH SLUŽEB

Analýza dopadů aktuální právní úpravy po 1. 1. 2013

Klient:	██████████
Datum:	29. března 2013
Zadání:	Analýza dopadů aktuální právní úpravy po 1. 1. 2013 pro zájem klientů, jímž je zachování poboček pošt a poštovních služeb ve městě Hora Svaté Kateřina a v obcích Nová Ves v Horách a Brandov

Advokátní kancelář Šikola a partneři, s.r.o.

IČO: 28359640 / DIČ: CZ28359640 / bankovní spojení: FIO banka, a.s., č.ú. 2100053299/2010
Společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 63531
A: Údolní 33, 602 00 Brno / T: +420 545 213 975 / F: +420 542 213 373 / E: brno@aksikola.cz / W: www.aksikola.cz

I. Skutkový stav

Advokátní kancelář pro pana [REDAKCE] na podzim roku 2012 vypracovala vstupní analýzu, podnět k Českému telekomunikačnímu úřadu (dále „ČTÚ“), který byl formálně podán za pana [REDAKCE] a všechny tři obce a dokument „Poštovní služby jako závazek veřejné služby“ formulovaný jako legislativní návrh pro účely jednání se senátory a poslanci.

V dalším období jsme obdrželi odpověď ČTÚ a pan [REDAKCE] získal relativně vysoké množství reakcí od jím oslovených poslanců a senátorů. Věcně se však k dané problematice vyjadřují prakticky pouze poslankyně Mgr. Jana Černochová, poslanec Jan Husák a Vyjádření legislativního odboru kanceláře senátu.

Z odpovědi ČTÚ i ze zběžného zhlédnutí věcných reakcí ze strany poslanců a senátorů je patrné, že daný problém se zachováním „kamenných pošt“ je podle jejich názoru již (zcela nebo částečně) řešen aktuální právní úpravou účinnou od ledna 2013.

Za této situací považujeme za nutné podrobněji analyzovat dopady aktuální právní úpravy na zájmy klientů. Při spolupráci na podzim loňského roku byla nová (tehdy budoucí) právní úprava analyzována jen zběžně v rámci vstupní analýzy a pro účely podání podnětu na ČTÚ. Nyní je nutné podrobně analyzovat, zda a nakolik je zájem klientů pokryt novou aktuální právní úpravou. Pak teprve bude možné zvážit efektivitu dalších kroků a popř. se osobně sejit a konzultovat další postup.

II. Vymezení cíle klientů

Předně je nutné ujasnit si, čeho chtějí klienti dosáhnout. Obecným cílem je zachování poboček pošt a poštovních služeb ve městě Hora Svaté Kateřina a v obcích Nová Ves v Horách a Brandov. K dosažení tohoto cíle byly doposud panem [REDAKCE] zvoleny dvě základní cesty.

a) Prostřednictvím příslušných správních orgánů, popř. soudů, přimět Českou poštu k určitému jednání. Prvním krokem zde byl podnět na ČTÚ a posléze odpověď ČTÚ.

b) Druhou cestou byl lobbying za konkrétní podobu legislativy. Tímto směrem byly namířeny aktivity pana [REDAKCE] vůči poslancům a senátorům Parlamentu ČR a ze strany advokátní kanceláře dokument „Poštovní služby jako závazek veřejné služby“ formulovaný jako legislativní návrh pro účely jednání se senátory a poslanci.

Výše uvedené lze shrnout tak, že klienti chtějí získat konkrétní vymahatelnou právní záruku toho, že bude provozována poštovní pobočka v jejich obci.

Takovou zárukou může v zásadě být:

- a) přímo zákon
- b) podzákoný právní předpis, tzn. vyhláška, nařízení
- c) veřejnoprávní licence
- d) smlouva

III. Celkové shrnutí problému

Právní úprava zajišťování poštovních služeb v ČR se podstatně změnila po 1. 1. 2013. Za účelem dokončení procesu transpozice směrnic Evropské unie nabyla účinnosti **novela č. 221/2012 Sb. zákona č. 29/2000 Sb. o poštovních službách** a prováděcí vyhláška ČTÚ č. **464/2012 Sb.** o stanovení specifikace jednotlivých základních služeb a základních kvalitativních požadavků na jejich poskytování.

Podle dosavadní úpravy rozsah základních poštovních služeb stanovoval ČTÚ v Poštovním věstníku a konkrétní výčet základních služeb, které je nutné zabezpečit ve veřejném zájmu na celém území ČR, byl určen ve výzvě ČTÚ k podání žádosti o udělení poštovní licence a v jeho následném rozhodnutí o jejím udělení (tu měla pouze Česká pošta, a. s.). V praxi bylo dodržování standardů poštovních služeb v konkrétní obci jen stěží přímo vymahatelné, **neboť ČTÚ nedisponoval dostatečnými dozorovými pravomocemi (srov. odpověď ČTÚ)**, a poskytování poštovních služeb nebylo v konkrétní obci založeno ani na výslovném zákonném principu ani na smluvním principu, **takže ochranu nemohly konkrétní obci plnohodnotně poskytnout ani správní ani civilní soudy (viz. první analýza ze dne 5. 10. 2012).** Pokud jde o ochranu před Ústavním soudem, byla situace podobná, jako u nižších soudů, tzn. značné procesní i hmotněprávní obtíže **(viz. první analýza ze dne 5. 10. 2012).**

Nová právní úprava mění možnosti postupu konkrétní obce pro zachování konkrétní pobočky pošty a to jak pro formálně procesní stránce, tak po stránce hmotněprávní. Na jednu stranu obce dostávají do rukou nové procesní nástroje, avšak zároveň došlo k hmotněprávnímu snížení standardu poštovních služeb, **takže v konečném výsledku zůstává zájem klientů na zachování poboček pošt stále ohrožen.**

IV. Analýza nové právní úpravy

1) Transpozice směrnice Evropské unie

Primárním cílem novely zákona o poštovních službách je implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES (třetí poštovní směrnice), jejíž podstatou je dokončení liberalizace evropského poštovního trhu, tzn. **především úplné odstranění monopolu národních operátorů.**

Základním problémem poskytování poštovních služeb v rámci jednoho státu je nerovnoměrné rozložení zákazníků na obsluhovaném území. Poštovní služby ve městech jsou podstatně výnosnější než na venkově. Pokud má být poskytování poštovních služeb privatizováno a přitom má být pokryto celé území státu, je nutné zajistit právní mechanismus „prerozdělování“ zisku z oblastí nadprůměrných ve prospěch oblastí podprůměrných. Donesl by to tohoto efektu dosahováno zákonným monopolem jednoho operátora (u nás České Pošty). Časem však v Evropské unii převážil názor, že přes tyto hrozby je nutné trh s poštovními službami liberalizovat neboť monopol jednoho operátora není ve vztahu k zákazníkům efektivní.

Je potřeba zdůraznit, že cílem evropské snahy liberalizovat trh s poštovními službami není samoučelná liberalizace, ale prostřednictvím liberalizace dosáhnout zkvalitnění poskytování poštovních služeb a právě na tomto principu jsou postaveny směrnice Evropské unie.

Důvodová zpráva k novele zákona o poštovních službách v této souvislosti uvádí, že „Úroveň poštovních služeb v rámci Evropské unie je až dosud nižší, než odpovídá potřebám dnešní společnosti.“ Na druhou stranu ČTÚ ve své odpovědi na náš podnět uvádí „Vzhledem k tomu, že Česká republika má v rámci Evropské unie druhou nejhustší síť pošt, jsou obyvatelé našeho státu zvyklí na vyšší komfort, než občané okolních států.“ To je velmi zajímavý moment. Stručně řečeno, Česká republika - s nadprůměrně hustou sítí pošt - se novou právní úpravou, schvalovanou za účelem zkvalitnění služeb, přizpůsobuje standardu Evropské unie, avšak paradoxně snížením svých vnitrostátních standardů, čili „znekvalitněním“ služeb.

Na první pohled se může zdát, že je něco špatně v právu Evropské unie, ovšem při bližším pohledu na příslušné poštovní směrnice je zřejmé, že obsahují značný prostor pro úvahu členských států a že rozhodně nebylo nutné pro řádnou transpozici směrnice snižovat dosavadní standardy poštovních služeb v ČR.

Naopak, v současné situaci lze - s poukazem na ta ustanovení směrnice, která zdůrazňují důležitost poštovních služeb pro venkovské oblasti (viz dokument „Poštovní služby jako závazek veřejné služby“) – tvrdit, že smysl a účel poštovních směrnic nebyl v ČR dodržen. Proti tomu bude patrně namítáno, že v rámci Evropské unie jsou jiné minimální standardy a že tyto standardy byly v nové právní úpravě dodrženy.

Avšak podstatou naší námitky by bylo, že správná transpozice třetí poštovní směrnice neumožňovala snížení stávajících vnitrostátních standardů poštovních služeb na úroveň evropských minimálních standardů, neboť účelem směrnic bylo úroveň poštovních služeb zlepšit, zkvalitnit a nikoli zhoršit.

Tato námitka je zatím pouze pracovní hypotézou, kterou by před jejím použitím bylo vhodné potvrdit podrobnější analýzou poštovních směrnic EU a rešerší příslušné rozhodovací praxe.

2) Ústavní pořádek ČR

Pokud jde o soulad s Ústavou, připomeňme, že ČTÚ ve své odpovědi na náš podnět věcně nevyloučil naši argumentaci dovození ústavního zakotvení existence pošt z ustanovení čl. 13 Listiny o listovním tajemství a tajemství jiných písemností a záznamů zasílaných poštou. Pouze tuto otázku nepovažuje za věc své kompetence. Na jiném místě své odpovědi se přitom ČTÚ k ústavnosti vyjadřuje, když uvádí, že ust. § 28 vyhlášky č. 464/2012 Sb. (podrobně níže) naplňuje právo obcí na samosprávu.

Dalším potvrzením naší ústavněprávní argumentace z podnětu k ČTÚ je zmínka v důvodové zprávě k novele č. 221/2012 Sb. zákona o poštovních službách. Soulad s ústavou Světové poštovní unie je zde jednak samostatně vyhodnocen v kapitole E. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Důležitější však je, že v důvodové zprávě je k novému znění ust. § 37 uvedeno, že vždy musí být určen provozovatel poštovních služeb, který bude zajišťovat závazky vyplývající z členství ČR ve Světové poštovní unii, což se patrně vztahuje k nové možnosti uložení povinnosti ze strany ČTÚ, nově zakotvené v ust. § 22 odst. 9 zákona o poštovních službách. Pro věc klientů je podstatné, že je zde výslovně deklarován významný vliv Ústavy Světové poštovní unie. Rozpor se závazky z členství ČR ve Světové poštovní unii by založil rozpor příslušných ustanovení s ústavním pořádkem ČR, a to s čl. 1 odst. 2 Ústavy, ve kterém se ČR zavazuje dodržovat závazky, které pro ni vyplývají z mezinárodního práva.

Před Ústavní soud by se otázka rušení pošt mohla procesně dostat buď na základě ústavní stížnosti (viz. první analýza) anebo abstraktní kontrolou, tzn. prostřednictvím návrhu na zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení nebo návrhu na zrušení jiného právního předpisu nebo jeho jednotlivých ustanovení (podrobnosti viz. ust. § 64 zákona č. 182/1993 Sb. o Ústavním soudu). Ústavní stížnost jsou oprávněni podat fyzická nebo právnická osoba, jestliže tvrdí, že zásahem orgánu veřejné moci bylo porušeno její ústavně zaručené základní právo nebo svoboda, nebo zastupitelstvo územního samosprávného celku (tzn. i obce), jestliže tvrdí, že nezákonným zásahem státu bylo porušeno zaručené právo územního samosprávného celku na samosprávu (tzv. komunální stížnost). Z uvedeného plyne, že ústavní stížnost přichází v úvahu až v situaci, kdy dojde k porušení práva a nikoli v situaci, kdy porušení teprve hrozí (jako je tomu podle nás nyní v případě klientů).

3) Zákon o poštovních službách po 1. 1. 2013

Vyjádření legislativního odboru kanceláře senátu upozorňuje na nové znění ust. § 22 zákona o poštovních službách, které upravuje udělení poštovní licence na základě výběrového řízení. Tento způsob udělování licence však problém klientů neřeší (a neřeší ani problém popsáný v legislativním návrhu), neboť neumožňuje určit operátorovi, aby byla provozována pošta v konkrétní obci. ČTÚ totiž při udělování licence nemá prostor, aby v podmínkách licence

vyžadoval požadavky na kvalitu a dostupnost základních služeb nad rámec toho, co o základních službách stanoví zákon a prováděcí vyhláška (viz. dále).

Podle ust. § 3 odst. 2 písm. a), b) a c) Základní služby musí být poskytovány „trvale na celém území České republiky, ve stanovené kvalitě, která je v souladu s potřebami veřejnosti, a za dostupné ceny umožňující využívání základních služeb v rozsahu odpovídajícím běžné potřebě osob“. Podle ust. § 3 odst. 3 zákona o poštovních službách prováděcí právní předpis stanoví „způsob poskytování a zajišťování základních služeb tak, aby byl realizován v kvalitě, jež je ve veřejném zájmu nezbytná (dále jen "základní kvalitativní požadavky"). Základní kvalitativní požadavky zabezpečí zejména rychlost, spolehlivost a pravidelnost základních služeb, dostatečnou hustotu obslužných míst zajišťujících poštovní podání, jakož i nezbytnou úroveň informovanosti uživatelů o způsobu zajištění základních služeb.“

Na úrovni zákona je tedy stanoven skutečně jen základní rámec vymezený pomocí mnoha neurčitých pojmů (soulad s potřebami veřejnosti, běžná potřeba osob, kvalita ve veřejném zájmu nezbytná, dostatečná hustota obslužných míst), jejichž konkrétní vymezení zákon plně přenechal prováděcímu předpisu. Podle § 41 zákona o poštovních službách tento prováděcí předpis vydává sám ČTÚ a je tedy čistě v pravomoci samotného ČTÚ, jak bude konkrétní právní úprava vypadat, protože samotný zákon hovoří sice „hezkými slovy“, avšak velmi vágně.

Pokud by z prováděcího předpisu přímo plynula povinnost provozování pošt v obcích klientů, pak jsou šance na reálné vymožení plnění těchto povinností poměrně vysoké, neboť oproti staré právní úpravě byly rozšířeny a posíleny kompetence ČTÚ a to jak dozorové, tak mediační a sankční (viz nové ust. § 36a a nové znění ust. § 37 a ust. § 37a zákona o poštovních službách). Upozorňujeme zvláště na možnost přezkumu a následné veřejné konzultace dle nových ust. § 37 odst. 4 a 5, kterých by se dle důvodové zprávy měly mít možnost účastnit dotčené obce a občané, a které mohou vyústit až v uložení povinnosti poskytovat základní služby dle ust. § 22 odst. 9 zákona o poštovních službách.

Všechny tyto nové procesní výhody obcí a občanů jsou ovšem zcela zásadně omezeny hmotněprávními standardy poštovních služeb nastavenými v prováděcím předpisu, tzn. ve vyhlášce ČTÚ. Pokud z vyhlášky nevyplyne přímo povinnost provozování pošt v obcích klientů, pak posílené pravomoci ČTÚ problém klientů neřeší. V takové situaci lze lobovat u ČTÚ za konkrétní podobu vyhlášky, lze napadat nesoulad vyhlášky ČTÚ se zákonem, s ohledem na to že nenaplnuje velmi obecně vymezené požadavky ust. § 3 (obecné soudy nejsou vázány podzákonnými předpisy, pokud shledají jejich rozpor se zákonem), anebo lobovat za větší konkretizaci „základních kvalitativních požadavků“ přímo na úrovni zákona.

Určitou legislativní „mezírkou“, jak v konkrétním případě zpřísnit základní kvalitativní požadavky dané vyhláškou ČTÚ, je ust. § 33 odst. 1 písm. a) zákona o poštovních službách,

které zůstalo nezměněno, a které stanoví, že „*Držitel poštovní licence je povinen plnit poštovní povinnost způsobem, který je v souladu s potřebami veřejnosti a se základními kvalitativními požadavky, včetně soustavného poskytování informací o základních službách a způsobu jejich užití*“. Vedle kritéria „základních kvalitativních požadavků“ je zde též kritérium „**potřeby veřejnosti**“, takže v konkrétním případě si lze představit argumentaci, že jsou zde „potřeby veřejnosti“ nad rámec vyhlášky ČTÚ. **Je ovšem velkou neznámou**, jak by se k takovému výkladu ČTÚ a soudy postavily. Pokud by se v konkrétním případě podařilo prokázat, že „potřeby veřejnosti“ podstatně převyšují standardy dané vyhláškou ČTÚ, pak si lze představit, že správní soudy by výkladem „obešly“ vyhlášku.

Upozorňujeme rovněž na problém cen poštovních služeb. Problém „prerozdělování“ nerentabilních nákladů, které se dříve děl v rámci monopolu, řeší nová legislativa tak, že ceny za poštovní služby budou nákladové (viz nové ust. **§ 33 odst. 5 věta druhá** zákona o poštovních službách).. Pokud ČTÚ usoudí, že **v některé lokalitě jsou služby cenově nedostupné**, uplatní cenovou regulaci a operátorovi poskytne náhradu ze zvláštního účtu (viz nová ust. **§ 34a, §34b a § 34c** zákona o poštovních službách). Podrobnosti řeší vyhláška ČTÚ č. 466/2012 Sb. o postupu Českého telekomunikačního úřadu při výpočtu čistých nákladů na plnění povinnosti poskytovat základní služby. **Vyhodnocení dopadu cen služeb na provozování pošt v obcích klientů je již mimo možnosti této analýzy.**

4) Vyhláška 464/2012 Sb.

Jak uvádí ČTÚ ve své odpovědi na náš podnět, dne 1. 1. 2013 nabyla účinnosti vyhláška č. 464/2012 Sb., o stanovení specifikace jednotlivých základních služeb a základních kvalitativních požadavků na jejich poskytování, která nahradila dříve užívané základní kvalitativní požadavky a stanovila **nové požadavky** na dostupnost pošt.

V ust. **§ 14** vyhlášky je blíže specifikován pojem „**dostatečná hustota** *obslužných míst zajišťujících poštovní podání*“ použitý v ust. § 3 odst. 3 zákona o poštovních službách. Patrně se uplatní výklad, že „obslužným místem zajišťujícím podání“ je míněna „pošta“ ve smyslu legislativní zkratky v ust. § 1 písm. a) vyhlášky a tedy i tzv. Pošta Partner a tzv. Výdejní místo II., neboť pro účely vyhlášky se rozumí poštou „*provozovna, ve které držitel poštovní licence sám nebo prostřednictvím třetí osoby poskytuje a zajišťuje všechny základní služby obsažené v jeho poštovní licenci za účelem zajištění jejich dostupnosti podle § 14*“.

Ostatní neurčité pojmy použité v ust. § 3 zákona o poštovních službách pro definici „základních služeb“ (s výjimkou „rychlosti základních služeb“ v § 22 vyhlášky), v prováděcím předpise definovány nejsou (např. potřeby veřejnosti, běžná potřeba osob). **Je tedy otázkou, jak se aplikační praxe vypořádá** se vztahem vyhlášky a § 3 zákona o poštovních službách (viz výše ad 2).

Při stanovení „dostatečné hustoty pošt“ vyhláška v § 14 snižuje dosavadní standard, neboť oproti dřívějšímu stavu zvyšuje maximální dojezdovou vzdálenost **ze 2 km na 10 km** pro obce **do 2500 obyvatel**. Na druhou stranu zavádí nové kritérium, podle kterého má být pošta v každé obci, která má méně než 2500 obyvatel a v níž je ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky pošta provozována a zároveň je zde **matriční úřad**, obecný stavební úřad nebo **základní škola** s prvním a druhým stupněm. Jak uvedl ČTÚ ve své odpovědi na náš podnět, toto kritérium splňuje město Hora Svaté Kateřiny, avšak nikoli už obce **Brandov a Nová Ves v Horách**. ČTÚ sice uvádí, že v těchto obcích Česká Pošta zvažuje zřízení Pošty Partner a Výdejního místa, ovšem ze zákona ani z vyhlášky České Pošty neplyne žádná povinnost zřízení těchto obslužných míst, takže jejich zřízení **lze právní cestou vymoci jen obtížně (viz výše)**.

ČTÚ dále odkazuje na ust. **§ 28** vyhlášky, který přímo zakotvuje **postup uzavírání pošt** v lokalitách nesplňujících kritéria ust. § 14 vyhlášky. Ustanovení zní:

*„Pokud držitel poštovní licence podle čl. II bod 2 zákona č. 221/2012 Sb. **hodlá uzavřít provozovnu**, v níž je zajišťována některá ze základních služeb a která je provozována ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky nad rámec požadavků podle § 14, **je povinen v dostatečném časovém předstihu před jejím uzavřením projednat tento záměr se základními územními samosprávnými celky**, které mohou být danou změnou dotčeny, a usilovat o zajištění dostupnosti základních služeb ve spolupráci s třetí osobou, případně zajistit tuto dostupnost jiným vhodným způsobem. Ustanovení § 27 tímto není dotčeno.“*

Toto ustanovení je však problematické a to jak z formálního, tak z obsahového hlediska.

Po formální stránce **hrozí**, že ust. § 28 vyhlášky **bude zrušeno jako protiústavní**, protože **povinnosti lze ukládat pouze na základě zákonného zmocnění** a tato vyhláška byla vydána **výslovně k provedení ust. § 3 odst. 3 zákona o poštovních službách**, ve kterém se právní režim **stávajících pošt výslovně neřeší**. Lze si tedy představit argumentaci, že pro povinnosti držitele **poštovní licence zakotvené v ust. § 28 vyhlášky chybí zákonné zmocnění**.

Po hmotněprávní stránce ust. § 28 vyhlášky osahuje tři povinnosti držitele poštovní licence:

- 1) povinnost projednat záměr uzavření příslušné pošty v dostatečném časovém předstihu s dotčenými základními územními samosprávnými celky, **tj. s obcemi**
- 2) povinnost usilovat o zajištění dostupnosti základních služeb ve spolupráci s **třetí osobou**,
- 3) povinnost případně zajistit tuto dostupnost jiným vhodným způsobem

Z normativního textu není **dost dobře jasné**, v jakém vzájemném vztahu se tyto **tři povinnosti** nacházejí. Ve prospěch klientů je pochopitelně výklad, že všechny tyto tři povinnosti nejsou navzájem podmíněné, **lze si však představit i jiný výklad**.

Pokud jde o **povinnost projednat** záměr zrušení pošty s dotčenými obcemi, jde pouze o **procesní institut, který neříká vůbec nic o tom**, k jakému výsledku má projednání dospět,

takže v praxi se z projednání může stát **jen formalita** (zejména tam, kde půjde o reálný konflikt zájmů).

Dalším problémem může být pojem „**v dostatečném předstihu**“, protože není zřejmé, k čemu má předstih „dostačovat“, takže si lze představit prakticky jakékoli lhůty.

Pokud jde o povinnost „usilovat“ o spolupráci se **třetí osobou**, opět není nijak regulován výsledek „usilování“, takže v praxi může být tato povinnost splněna jen velmi formálně. Jak už bylo zmíněno, ČTÚ uvedl, že **pro obce Brandov a Nová Ves v Horách Česká Pošta zvažuje** zřízení Pošty Partner a Výdejního místa. Podle našeho názoru však ust. § 28 vyhlášky svou formulací umožňuje, aby bylo v tomto směru „usilováno“ jen formálně.

Povinnost „**případně zajistit dostupnost jiným vhodným způsobem**“ je asi nejproblematictější. Ne ani tak **pro neurčitý pojem „jiný vhodný způsob“**, jako spíše kvůli slůvku „případně“, jehož použití připouští buď výklad, že jde o přísný zákaz rušení stávajících pošt bez vhodné náhrady, nebo že jde pouze o alternativu pro případ, že se Česká Pošta rozhodne „**neusilovat**“ o spolupráci se třetí osobou. Soudě z dosavadního běhu věcí je zřejmé, jaký výklad **bude asi v praxi prosazovat Česká Pošta**.

Pokud by ve vyhlášce byl stanoven minimální počet pošt, jak zmiňují pan poslanec Jan Husák a **paní poslankyně Mgr. Jana Černochová**, pak by se jednalo o určité doplnění stávajících regulativů. Pro praktický efekt by avšak velmi záleželo na tom, **jak by tyto počty pošt byly nastaveny a jak by byly definovány příslušné lokality**.

IV. Závěr

V úvodu jsme vymezili, že cílem společného snažení by mělo být získání konkrétních **vymahatelných právních záruk k zachování pošt** v konkrétních obcích klientů. K jednotlivým možným typům záruk lze na základě provedené analýzy říci následující:

a) Zákon o poštovních službách po 1. 1. 2013 **takovou zárukou není** (nebyl jí ani před 1. 1. 2013). Na základě obecných kritérií obsažených v zákoně (zejm. ust. § 3) by se dalo dovodit, že by pošta měla být zachována ve všech třech obcích a kompetence ČTÚ už nyní umožňují zachování pošty **vynutit, avšak prováděcí předpis** – vyhláška ČTÚ – svým nastavením základních kvalitativních požadavků tuto záruku **redukuje pouze na město Hora Svaté Kateřiny**. Musel by se tedy buď upřesnit vágní text zákona anebo změnit vyhláška.

b) Podzákonný prováděcí předpis – vyhláška ČTÚ – zaručuje zachování pošty jen pro město Hora Svaté Kateřiny (ČTÚ už má nové kompetence, **aby povinnost mohl reálně vynutit**). Pokud jde o obce Brandov a Nová Ves v Horách, držitele poštovní licence – **Českou Poštu** – **po právní stránce nic nenutí**, aby v těchto obcích pobočky pošt zajistila (otázka výkladu § 28 vyhlášky). **Ani situace města Hora Svaté Kateřiny není do budoucna zcela jistá, neboť vše**

záleží na tom, jak ČTÚ nastaví limity ve vyhlášce a jak se bude reálně chovat (zde by byla obranou komunální ústavní stížnost – viz. výše).

c) Uvedení konkrétní obce přímo v poštovní licenci je sice podle současné legislativy teoreticky možné, avšak stávající vyhláška ČTÚ tuto možnost redukuje prakticky pouze na město Hora Svaté Kateřiny. Musela by se změnit vyhláška.

d) Pokud jde o smlouvu o závazku veřejné služby v podobě poštovních služeb v konkrétní obci, současná úprava tento institut neobsahuje. „Vyjádření legislativního odboru kanceláře senátu“ má do jisté míry pravdu v tom, že tuto povinnost lze upravit přímo poštovní licencí, k čemuž má ČTÚ oproti dřívějšímu účinnější kompetence. Jak už ale bylo uvedeno výše, jde o možnost pouze teoretickou, neboť současná vyhláška ČTÚ svými jasnými kritérii umožňuje vydat takovou adresnou licenci přinejlepším pouze ve vztahu k městu Hora Svaté Kateřiny.

Ať už se klienti rozhodnou pro jakoukoli možnost dalšího postupu - lobování u ČTÚ pro změnu vyhlášky, lobování na půdě Parlamentu ČR pro změnu zákona či pro návrh na zrušení vyhlášky ČTÚ Ústavním soudem, vyjednávání s Českou Poštou anebo vyčkávání na „záminku“ pro komunální stížnost - považujeme nyní za účelné důkladněji prověřit hypotézu, že správná transpozice poštovní směrnice Evropské unie nepřipouští snížení stávajících standardů poštovních služeb v členských státech (viz podrobně výše). Pokud by se podařilo pro tuto hypotézu shromáždit dostatečně silné argumenty, byla by tím podle našeho názoru významně posílena pozice klientů při jakémkoli právním kroku k zachování pošt.

V Brně dne 29. března 2013

Vypracovali:

Mgr. Pavel Černý, advokát
Mgr. Jan Plšek, advokátní koncipient

Advokátní kancelář Šikola a partneři, s.r.o.

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

PRÁVNÍ ANALÝZA ZACHOVÁNÍ POBOČEK POŠT A POŠTOVNÍCH SLUŽEB

Klient:

■■■■ ■■■■

Datum:

05. října 2012

Zadání:

Základní právní analýza možných právních kroků k zachování poboček pošt a poštovních služeb ve městě Hora Svaté Kateřina a v obcích Nová Ves v Horách a Brandov

Advokátní kancelář Šikola a partneři, s.r.o.

IČO: 28359640 / DIČ: CZ28359640 / bankovní spojení: FIO banka, a.s., č.ú. 2100053299/2010

Společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 63531

A: Dvořákova 13, 602 00 Brno / T: +420 545 213 975 / F: +420 542 213 373 / E: brno@aksikola.cz / W: www.aksikola.cz

I. Skutkový stav

Pan ■■■■■ jako mluvčí petice „Nelikvidujte venkov“ a předseda komise pro rozvoj a obnovu venkova zastupitelstva města Hora Svaté Kateřiny, již podal v této věci podnět k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS). ÚOHS ve své odpovědi naznačil možné porušení § 19 zákona č. 29/2000 Sb. o poštovních službách a doporučil obrátit se na Český telekomunikační úřad (ČTÚ).

Organizační kroky České pošty, s. p., které klient považuje za skrytou likvidaci „kamenných“ pošt, probíhaly následujícím způsobem.

V letech 2004 až 2005 proběhla instalace lesních a polních poštovních schránek od jednotlivých obyvatel vzdálených i několik kilometrů. V roce 2008 došlo ke zrušení doručovatelek(ů). V letech 2008 až 2010 se ze strany České pošty, s. p., objevily pokusy o zrušení „kamenných“ pošt, čemuž bylo zabráněno v roce 2010 pomocí petice a následného projednání výboru Senátu ČR pro venkov. V roce 2012 Česká pošta, s. p., v předmětných obcích (ve městě Hora Svaté Kateřina a v obcích Nová Ves v Horách a Brandov), zavedla souběžně tzv. mobilní obslužná místa („autopošty“) a zároveň uveřejnila nabídku zaměstnání v „kamenné“ poště za zcela nevýhodných podmínek; a to se zvýšeným požadavkem na kvalifikaci (maturita), minimální mzda (cca o 8 tisíc Kč méně než doposud) a časově zcela nevýhodně rozložené pracovní doby na celý den (2 hodiny dopoledne, 2,5 hodiny odpoledne).

V případě dosavadních vedoucích pošt v předmětných obcích bydlí všechny v příslušné obci, nemají středoškolské vzdělání a zbývá jim několik málo let do důchodu. Tyto dosavadní vedoucí byly fakticky nuceny dát výpověď, protože jejich případná mzda by jim zcela určité ovlivnila výši důchodu. Vlivem sociálně a vzdělanostně slabé zdejší komunity obyvatel je téměř jisté, že pro nedostatek vhodných zájemců o toto zaměstnání dojde ke zrušení „kamenných“ pošt.

II. Relevantní právní úprava

1) Novela zákona o poštovních službách účinná od 1. 1. 2013

Ještě před shrnutím současné právní úpravy, je třeba uvést a podtrhnout, že současný zákon č. 29/2000 Sb. o poštovních službách (dále jen „ZPS“), bude od nového roku **novelizován**. Stane se tak novelou č. 221/2012 Sb. s účinností od 1. 1. 2013.

Zcela zásadní novinkou je **zrušení současného monopolu České pošty, s. p.**, na dodávání písemností do hmotnosti 50 g a ceny 18 Kč, tedy základní agenda pošty.

Podrobná analýza praktických dopadů nové právní úpravy jde nad rámec možností této analýzy. Na tomto místě uvádíme pouze stručné shrnutí základních principů nové podoby poštovního zákona.

Primárním cílem novely zákona o poštovních službách je implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES (třetí poštovní směrnice), kterou se završuje postupný proces liberalizace evropského poštovního trhu. V praxi dokončení liberalizace spočívá především v odstranění zbývajících částí dosavadního monopolu a dalších právních a ekonomických bariér bránících vstupu konkurentů na trh poštovních služeb a vytvoření konkurenčního

multioperátorského prostředí na vnitřním trhu poštovních služeb Evropské unie. Cílem je umožnit podnikání všem zainteresovaným subjektům, a to ve všech oblastech poštovního trhu a za stejných podmínek. Třetí poštovní směrnice vytyčuje 3 hlavní, svým charakterem v podstatě politické cíle, a to:

- a) zajištění poskytování trvale udržitelné univerzální poštovní služby (v terminologii zákona o poštovních službách se jedná o základní služby),
- b) otevření trhu poštovních služeb rovné soutěži,
- c) zajištění přiměřené ochrany uživatelů všech poštovních služeb, tj. nově nejen služeb poskytovaných veřejnými poštovními operátory.

Otevření trhu nesmí vést k nezajištění poskytování rozsahu univerzální služby vyžadovaného směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby, ve znění směrnice 2002/39/ES a směrnice 2008/6/ES (dále jen „poštovní směrnice“).

Z výše uvedeného důvodu nový ZPS ruší zbývající část dosavadního monopolu (zásilkový s písemnostmi do 50 g nebo s cenou do 18 Kč) a odstraňuje další právní a ekonomické bariéry bránící vstupu na poštovní trh. Současně zůstává zachována povinnost státu zajistit trvale udržitelnou univerzální službu (tj. zajistit minimální rozsah základních poštovních služeb ve stanovené kvalitě na celém území ČR za dostupné ceny) a přiměřenou ochranu uživatelů všech poštovních služeb.

Minimální rozsah základních služeb podle čl. 3 poštovní směrnice, doplněný o službu dodání peněžní částky poštovním poukazem podle dosavadní právní úpravy, se stanoví přímo v zákoně, včetně rámcového vymezení kvalitativních požadavků na zajištění základních služeb. Podrobné vymezení základních služeb a úrovně kvality stanoví ČTÚ vyhláškou.

Dosavadní systém, ve kterém zvýšené náklady spojené s poskytováním poštovních služeb v řídky obydlených oblastech jsou na základě monopolu hrazeny ze zisků z oblastí s nižšími náklady (města, aglomerace), nelze dále aplikovat. Prioritně proto bude uplatňován systém úhrady nákladů spojených s univerzální službou nákladově orientovanými cenami. Pouze v případě, že takto stanovené ceny by se staly cenově nedostupnými a cena bude proto regulována, budou takto vzniklé rozdíly (tzv. čisté náklady), které navíc musí představovat nespravedlivou finanční zátěž, hrazeny prostřednictvím zvláštního účtu (někdy také nazývaného fondem univerzální služby). Do fondu budou přispívat provozovatelé poštovních služeb (s obrátem vyšším než 10 mil. Kč ročně) včetně těch, kterým byla uložena povinnost univerzální služby, bude přitom zohledněn jejich podíl na trhu poštovních služeb a výše jejich platby musí splnit kritérium přiměřenosti.

2) Současné povinnosti České pošty, s. p., jako držitele poštovní licence

Podle § 19 odst. 1 písm. a) ZPS obsahem poštovní licence je povinnost zajistit všeobecnou dostupnost základních služeb na celém území České republiky (dále jen "**poštovní povinnost**"). Podle § 33 odst. 1 písm. a) ZPS je držitel poštovní licence povinen plnit poštovní povinnost způsobem, který je v souladu s potřebami veřejnosti a se základními kvalitativními požadavky, včetně soustavného poskytování informací o základních službách a způsobu jejich užití.

Základními službami jsou podle § 2 písm. j) ZPS poštovní služby a zahraniční poštovní služby, které jsou vzhledem k potřebám veřejnosti pod ochranou státu zajišťovanou způsobem podle tohoto zákona. Podle § 19 odst. 2 ZPS, ČTÚ zveřejňuje v Poštovním věstníku, které poštovní služby a které zahraniční poštovní služby jsou vzhledem k potřebám veřejnosti základními službami. Přesné aktuální vymezení základních poštovních služeb bylo zveřejněno v Poštovním věstníku č. 13/2008, str. 209, jako příloha k výroku č. II. rozhodnutí ČTÚ, ze dne 5. 12. 2008, čj. 76 026/2008-608, o udělení poštovní licence (viz. příloha analýzy).

Podle § 22 odst. 1 písm. d) ZPS v rozhodnutí o udělení poštovní licence ČTÚ stanoví další povinnosti držitele poštovní licence tak, aby poštovní povinnost byla plněna v kvalitě, jež je ve veřejném zájmu nezbytná (dále jen "**základní kvalitativní požadavky**"); základní kvalitativní požadavky se týkají zejména rychlosti, spolehlivosti a pravidelnosti základních služeb, dostatečné hustoty obslužných míst zajišťujících poštovní podání, otevírací doby provozoven, způsobu dodání a vrácení, vhodného poskytování informací o základních službách a způsobu jejich užití a rychlého a účinného projednávání námitek. Aktuální vymezení základních kvalitativních požadavků bylo zveřejněno rovněž v Poštovním věstníku č. 13/2008, str. 375, jako příloha k výroku č. V rozhodnutí ČTÚ, ze dne 5. 12. 2008, čj. 76 026/2008-608, o udělení poštovní licence (viz. příloha analýzy).

Pro náš případ jsou nejdůležitější ust. § 2 odst. 8 základních kvalitativních požadavků:

(8) V každém sídelním celku nebo v jeho okolí musí podnik zřídit poštu, v níž lze uzavřít poštovní smlouvu týkající se kterékoliv základní poštovní služby; tento požadavek se nevztahuje na základní poštovní služby, v jejichž poštovních podmínkách je stanoveno, že se poskytují jen u podnikem určených pošt. Není-li tato pošta dostupná pomocí veřejné dopravy, vzdálenost z kterékoliv části sídelního celku k poště nesmí přesahovat 2 km; je-li to ke splnění této podmínky nezbytné, podnik musí zřídit pošt více. Jestliže je však některá oblast v sídelním celku určena výhradně k jinému účelu než bydlení, ke vzdálenosti uvnitř této oblasti se nepřihlíží.

Příčemž podle písm. g) preambule základních kvalitativních požadavků

g) sídelním celkem rozumí souvisle zastavěná část obce, která je zřetelně oddělena od jiné zástavby v okolí, přičemž zástavba několika sousedních obcí, která na sebe přímo navazuje, se považuje za jeden sídelní celek; za sídelní celek se však nepovažují samostatné objekty nebo místa s minimální zástavbou,

Zároveň však podle ust. § 2 odst. 11 základních kvalitativních požadavků platí:

(11) Při plnění požadavků podle odstavců 8 a 9 podnik nemusí přihlížet k tomu sídelnímu celku nebo k té jeho části, v nichž lze uskutečnit podání prostřednictvím mobilního obslužného místa; podmínkou však je, že mobilní obslužné místo má dostatečnou kapacitu k řádnému uspokojení poptávky po podání.

Z aktuální právní úpravy tedy plyne (stručně řečeno), že „kamenná“ pošta musí být v každé obci, ledaže lze poptávku dostatečně uspokojit „autopoštou“.

III. Právní kroky k zachování „kamenných“ pošt v předmětných obcích

1) Správní ochrana

a) Podnět Českému telekomunikačnímu úřadu (ČTÚ)

Základní právní krok, který mají obce k dispozici, identifikoval již ÚOHS, když doporučil obrátit se na ČTÚ. ČTÚ, podle § 37 ZPS plní funkci poštovního regulačního úřadu. Úkolem poštovního regulačního úřadu je zajištění všeobecné dostupnosti kvalitních **základních služeb** (k tomu viz výše v kap. II/2).

Podnět ČTÚ by měl být směřován na neplnění povinnosti České pošty, s. p., zajistit všeobecnou dostupnost základních služeb na celém území České republiky způsobem, který je v souladu s potřebami veřejnosti a se základními kvalitativními požadavky (§ 19 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 33 odst. 1 písm. a) ZPS). **V podnětu by muselo být dostatečně zdůvodněno, že pro předmětné obce je „autopošta“ svou kapacitou nedostačující.** Dalo by se přitom opřít o zprávu ČTÚ, uveřejněné v Poštovním věstníku č. 7/2012, podle které mobilní obslužná místa nejsou zákazníky využívána, protože ekonomicky aktivní osoby využívají služeb provozoven České pošty ve větších aglomeracích při cestách do nebo z práce; tato varianta je pro ně uživatelsky výhodnější, protože v době, kdy mobilní obslužné místo nabízí možnost podání, se nezdržují v místě bydliště.

ČTÚ má ovšem značně omezené kompetence. Základními služby jsou sice podle § 2 písm. j) ZPS pod ochranou státu, ale tato ochrana je deklarována pouze v mezích ZPS, tedy v mezích pravomocí ČTÚ. Přímý dohled ČTÚ nad činností České pošty, s. p., je prakticky omezen pouze na kontrolu a popř. následné udělení pokuty ve správním řízení, čili pouze nepřímé donucování. Činnost ČTÚ upravuje § 37 ZMR, v jehož odst. 3 písm. c) je sice umožněno úřadu činit „další opatření v zájmu řádného poskytování a zajišťování základních služeb“, avšak z poslední Zprávy ČTÚ o plnění povinností České pošty, s.p., v oblasti základních služeb za rok 2011, uveřejněné v Poštovním věstníku č. 7/2012, je evidentní, že ČTÚ v praxi využívá pouze možnost udělit pokutu a jinak do činnosti České pošty, s.p., prakticky nezasahuje.

Lze tedy uzavřít, že podnět k ČTÚ lze sice podat, avšak jeho praktický význam pro zachování „kamenných“ pošt je omezen jednak výše popsanou možností použít v obcích „autopoštu“ a zejména pak omezenými pravomocemi (a nejspíš i omezenou ochotou) ČTÚ vůči chování České pošty, s.p., efektivně zasahovat. Případné kontrolní závěry ČTÚ by bylo možné použít v budoucnu jako důkaz v případě soudního sporu.

b) Podnět přímo na Českou poštu, s.p.

Základní služby jsou sice podle § 2 písm. j) ZPS pod ochranou státu, avšak z takto formulovaného ustanovení není zřejmé, zda Česká pošta, s.p., při zajišťování dostupnosti základních služeb vykonává veřejnou správu anebo zda jde o plnění soukromoprávní povinnosti. Tato cesta nebyla v praxi podle všeho dosud vyzkoušena a i my se domníváme, že činnost České pošty, s.p., jako držitele poštovní licence, je dle současné právní úpravy spíše podnikáním než výkonem veřejné správy.

2) Soudní ochrana

a) Správní žaloba proti vyřízení podnětu ze strany ČTÚ

Tento krok by následoval tehdy, pokud by výše popsany podnět ČTÚ nepřinesl požadovaný efekt. V podnětu ČTÚ by bylo možné požadovat, aby úřad využil výše zmíněné ust. § 37 ZMR, odst. 3, písm. c), a zavedl proti České poště, s.p., konkrétní opatření ke zjednání nápravy. V praxi tato cesta nebyla podle všeho dosud použita, takže výsledek lze jen těžko odhadnout.

b) Správní žaloba přímo na Českou poštu, s.p.

Předpokladem takové žaloby je prosazení názoru, že Česká pošta, s.p., při plnění poštovních povinností vykonává veřejnou správu a je tedy správním úřadem *sui generis* (viz výše bod 1/b). Tato možnost v praxi podle všeho nebyla dosud vyzkoušena a jak už bylo výše uvedeno, domníváme se, že tato možnost nepůjde využít, protože činnost České pošty, s.p., je podle současné právní úpravy spíše podnikáním než výkonem veřejné správy.

Podobné případy řešil Krajský soud v Českých Budějovicích, který považoval Českou poštu, s.p., automaticky za správní orgán, avšak Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) z tohoto důvodu všechny jeho rozsudky vrátil zpět k novému projednání a v současnosti není zřejmé, jaký je výsledek (rozsudky NSS čj. 8 As 113/2011 – 13 a 8 As 30/2010 – 101). Jinou situaci s Českou poštou, s.p. zase Krajský soud v Českých Budějovicích vyhodnotil tak, že obsah žalobcových podání nesměruje k ochraně veřejných subjektivních práv a že není dána pravomoc soudů o podáních rozhodnout ve správním soudnictví. NSS tomu přisvědčil a doplnil, že nebyla dána ani pravomoc soudů k rozhodnutí o těchto podáních v občanském soudním řízení (rozsudek NSS 8 As 70/2010 – 156).

Uvedené případy se ovšem týkaly pouze doručování a nikoli plnění povinnosti zajištění všeobecné dostupnosti základních služeb, takže zůstává otázkou, jak by soudy celou věc vyhodnotily, přičemž zde hrozí nebezpečí tzv. kompetenčního konfliktu mezi správními a občanskými soudy a tím pádem výrazné zdržení celé věci. Takové situace již v minulosti mnohokrát nastaly.

c) Občanské soudní řízení přímo s Českou poštou, s.p.

V úvahu přichází i občanské soudní řízení přímo s Českou poštou, s.p. Tento bod úzce souvisí s předchozím, neboť představuje jeho protipól. Pokud by plnění povinnosti České pošty, s.p., zajistit všeobecné dostupnosti základních služeb, bylo vyhodnoceno jako veřejné subjektivní právo, byla by na místě správní žaloba, pokud by však soudy vyhodnotili věc tak, že se jedná soukromoprávní nárok, pak by byla na místě žaloba v občanském soudním řízení.

Co bylo k praxi a judikatuře řečeno u předchozího bodu, platí i zde.

Česká pošta, s.p., jako taková má uloženy povinnosti nikoli přímo zákonem, ale na základě udělené poštovní licence. Jak už bylo uvedeno výše, podle našeho názoru, činnost České pošty, s.p. má mnohem blíže podnikání než k veřejné správě a proto i spor o konkrétním porušení licence by patrně bylo nutné vést jako občanské soudní řízení.

d) Správní žaloba proti rozhodnutí ČTÚ o udělení poštovní licence

Tuto možnost podle nás v současnosti již nelze využít a v budoucnu to také patrně možné nebude. Jak bylo výše podrobně rozepsáno, v rámci rozhodnutí ČTÚ, ze dne 5. 12. 2008, čj. 76 026/2008-608, o udělení poštovní licence, jsou stanoveny základní kvalitativní požadavky při zajišťování všeobecné dostupnosti základních služeb. Smyslem by bylo vyloučit výše citované ust. § 2 odst. 11 základních kvalitativních požadavků, které umožňuje zajistit služby „autopoštou“. Podle našeho názoru by se mohlo jednat materiálně o opatření obecné povahy, které bylo teoreticky možné soudně napadnout, avšak **v současnosti již pro takový krok uplynuly zákonné lhůty**, neboť podle současné úpravy nelze napadat opatření obecné povahy starší 3 let. Podle nové podoby ZPS budou napříště základní kvalitativní požadavky stanoveny ČTÚ ve formě vyhlášky, takže vedle lobbování za konečnou podobu této vyhlášky, lze jako o obraně uvažovat už jen o návrhu na její zrušení před Ústavním soudem.

e) Ústavní stížnost na porušení práva na samosprávu

Podle ust. § 72 odst. 1 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ústavní stížnost je oprávněno podat zastupitelstvo obce, jestliže tvrdí, že nezákonným zásahem státu bylo porušeno zaručené právo územního samosprávného celku na samosprávu.

Zde by bylo nutné vypracovat silnou argumentaci, že „kamenná“ pošta je součástí práva na samosprávu. Takovou argumentaci si lze představit, avšak podle všeho se v praxi tato otázka dosud neřešila, takže konečný úspěch těžko odhadovat. „Právo na poštu“ pochopitelně není v ústavě přímo zakotveno, ale snad by se v tomto směru dalo opřít o mezinárodní smlouvy (Česká republika je členskou zemí Světové poštovní unie) a principy dobré správy.

Z procesního hlediska je zde ovšem zásadní problém. Před podáním ústavní stížnosti je totiž nutné vyčerpat všechny ostatní procesní prostředky, které zákon k ochraně jeho práva poskytuje. Podle našeho názoru je možné, že Ústavní soud bude požadovat, aby obce nejprve vedly buť správní nebo občanský soudní spor (viz výše). Procesně se tedy jedná o dosti náročnou cestu.

Určitým řešením by mohlo být pokusit se využít ust. § 75 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, které výjimečně umožňuje nevyčerpání všech procesních prostředků, pokud stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele a byla podána do jednoho roku ode dne, kdy ke skutečnosti, která je předmětem ústavní stížnosti, došlo; nebo v řízení o podaném opravném prostředku dochází ke značným průtahům, z nichž stěžovateli vzniká nebo může vzniknout vážná a neodvratitelná újma. K této výjimce se ale Ústavní soud neuchyluje příliš často, takže spoléhat na ni nelze.

IV. Závěrečná doporučení

V dané věci spatřujeme tři základní problémy, které na tomto místě shrneme:

1) Základní kvalitativní požadavky na plnění poštovní povinnosti, tak jak je České poště, s.p., stanovil Český telekomunikační úřad v poštovní licenci z roku 2008, nezaručují, že v předmětných obcích Česká pošta, s.p., musí provozovat „kamennou“ poštu, pokud lze poprávku v těchto obcích dostatečně uspokojit „autopoštou“. Bylo by nutné vypracovat věcnou argumentaci, že pro předmětné obce je „autopošta“ nedostatečná (podrobněji viz výše bod III/1/a).

2) Pravomoci Českého telekomunikačního úřadu zasáhnout přímo do činnosti České pošty, s.p., jsou omezené. Prakticky se jedná jen o možnost provést kontrolu a uložit pokutu.

3) V praxi není ujasněno, zda Česká pošta, s.p., při zajišťování dostupnosti základních služeb vykonává veřejnou správu anebo zda jde spíše o plnění soukromoprávní povinnosti plynoucí z poštovní licence. Odtud plyne, že není jasné, zda by se případnou žalobou měly zabývat občanskoprávní soudy nebo správní soudy.

4) Zásadním problémem, který celou věc ještě více komplikuje, je novela zákona o poštovních službách, která od 1. 1. 2013 zruší monopol české pošty na běžné zásilky.

Z výše uvedeného je bohužel patrné, že ačkoli existuje teoreticky mnoho procesních postupů, **žádný z nich nezaručuje dostatečnou jistotu, že ve věci dojde ke skutečné nápravě**, tedy že „kamenné“ pošty zůstanou v předmětných obcích zachovány. Reálná vymahatelnost práva je v tomto případě bohužel nízká. Pokud se i přesto rozhodnete podniknout ve věci nějaké právní kroky, navrhujeme následující postup:

Podat podnět k Českému telekomunikačnímu úřadu s co možná nejšířší koncipovanými požadavky a se zohledněním budoucí novely zákona o poštovních službách. Podle reakce ČTÚ rozhodnout o dalším postupu.

V Brně dne 8. října 2012

Vypracovali:

Mgr. Pavel Černý, advokát
Mgr. Jan Plšek, advokátní koncipient

Advokátní kancelář Šikola a partneři, s.r.o.

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Vážená paní
Mgr. Sandra Podskalská
prokuristka a advokátka
Advokátní kancelář Šikola a partneři, s.r.o.
Dvořákova 13
602 00 Brno

Váš dopis značky / ze dne
16. 11. 2012

Naše značka
ČTÚ-246 795/2012-610/II. vyř.

Vyřizuje / telefon
Ing. Havel/224 004 750

Praha
3. ledna 2013

Vážená paní magistro,

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“), jako správní orgán příslušný podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 37b odst. 4 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, Vám

sděluje,

že na základě Vašeho podnětu k zahájení řízení z moci úřední se státním podnikem Česká pošta, s.p., se sídlem v Praze 1, Politických vězňů 909/4, IČO: 47114983 (dále jen „Česká pošta“) podle § 37 odst. 3 písm. c) zákona o poštovních službách provedl šetření, zda je zapotřebí činit další opatření v zájmu řádného poskytování a zajišťování základních služeb.

Podatelé jsou přesvědčení, že Česká pošta, jako držitel poštovní licence, neplní řádně svoji poštovní povinnost podle ustanovení § 33 zákona o poštovních službách, podle něhož je povinna plnit poštovní povinnost způsobem, který je v souladu s potřebami veřejnosti a se základními kvalitativními požadavky, včetně soustavného poskytování informací o základních službách a způsobu jejich užití. Podatelé jsou přesvědčeni, že Česká pošta usiluje o zrušení „kamenných“ pošt ve městě Hora Svaté Kateřiny a v obcích Nová Ves v Horách a Brandov. Na základě výše uvedeného bylo Úřadu navrženo provedení státní kontroly, zahájení sankčního řízení a přijetí opatření v zájmu řádného poskytování a zajišťování základních služeb.

Jak již bylo uvedeno výše, Úřad provedl šetření, jakým způsobem jsou v daných obcích zajišťovány základní služby. V průběhu šetření se Úřad zaměřil zejména na problematické oblasti uvedené ve Vašem podání, ke kterým uvádíme následující.

Ve Vašem podání byla uvedena citace § 2 odst. 8 základních kvalitativních požadavků stanovených Úřadem a účinných v době uskutečnění Vašeho podání. Podle Vašeho názoru Česká pošta řádně neplnila povinnost uloženou tímto ustanovením, a to vzhledem k organizačním krokům, které v daných obcích činila.

Podle předmětného ustanovení měla být pošta umístěna v každém sídelním celku a v případě, že by z některé části sídelního celku činila vzdálenost k poště více než 2 km, měla být dostupná veřejnou dopravou. Úřad prověřoval dostupnost pošt ve všech třech obcích a nezjistil porušení tohoto ustanovení, neboť vzdálenost k poště v dané obci nepřesahovala u žádného ze sídelních celků 2 km. Výjimkou byla pouze část obce Nová Ves v Horách – Mníšek, tato část obce nicméně slouží převážně k rekreačnímu bydlení.

Kompetence Úřadu dané zákonem o poštovních službách a navazujícími právními předpisy platnými a účinnými do 31. 12. 2012 neumožňovaly stanovit České poště povinnost zachovat konkrétní provozovnu. Úřad rovněž nemohl stanovit způsob zajištění poštovních služeb na konkrétním území. I v případě zrušení některé z předmětných pošt by nemohl Úřad zasáhnout, pokud by dostupnost poštovních služeb byla zajištěna v jiné obci dostupné veřejnou dopravou.

Ustanovení § 2 odst. 11 základních kvalitativních požadavků dále stanovilo, že k ustanovení odstavce 8 nemuselo být přihlíženo v sídelních celcích nebo jejich částech, v nichž bylo možné uskutečnit podání prostřednictvím mobilního obslužného místa. Podmínkou však bylo, že mobilní obslužné místo mělo dostatečnou kapacitu k řádnému uspokojení poptávky po podání.

K problematice mobilních obslužných míst bylo ve Vašem podání uvedeno, že tato nemají dostatečné kapacity pro zajištění poptávky pro podání a informace o nich jsou nedostupné zejména pro ekonomicky neaktivní osoby, jež nemají přístup k internetu. Úřad má k dispozici kopii letáku, jímž byli obyvatelé daných obcí informováni o změně způsobu dodávání poštovních zásilek od 1. 10. 2012, přičemž tato změna umožňuje podávání poštovních zásilek přímo v místě bydliště.

V daném letáku je rovněž uvedeno, jakým způsobem lze kontaktovat pracovníka České pošty, a to včetně telefonického kontaktu. V tomto případě se nejedná o klasické mobilní obslužné místo, které zajišťuje podání poštovních zásilek pouze v konkrétním čase na jednom místě.

Varianta podání způsobem navrženým Českou poštou je flexibilnější a vůči zákazníkům přijatelnější, neboť podání poštovní zásilky probíhá v místě jejich bydliště. Aktuální informace je pak možné získat prostřednictvím vedoucích pracovníků pošty Litvínov 1, jejichž telefonní kontakt je zveřejněn v letáku.

Podle sdělení České pošty je tento způsob podání poštovních zásilek v daných obcích využíván a vedl k odlivu podání u pošt, přičemž Česká pošta neuvedla, že by docházelo k překračování kapacit pro podání poštovních zásilek tímto způsobem. Chtěli bychom Vás požádat o upřesnění, zda a popř. kdy bylo Českou poštou znemožněno podání poštovních zásilek a s jakým odůvodněním.

Dne 1. 1. 2013 nabyla účinnosti vyhláška č. 464/2012 Sb., o stanovení specifikace jednotlivých základních služeb a základních kvalitativních požadavků na jejich poskytování, (dále jen „vyhláška“), která nahradila dříve užívané základní kvalitativní požadavky a stanovila nové požadavky na dostupnost pošt.

Podle ustanovení § 14 odst. 1 písm. b) vyhlášky musí být provozována pošta v každé obci, která má méně než 2 500 obyvatel a v níž je ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky pošta provozována a zároveň je zde matriční úřad, obecný stavební úřad nebo základní škola s prvním a druhým stupněm. Poštou se pak podle § 1 písm. a) vyhlášky rozumí provozovna, ve které držitel poštovní licence sám nebo prostřednictvím třetí osoby poskytuje a zajišťuje všechny základní služby obsažené v jeho poštovní licenci za účelem zajištění jejich dostupnosti.

Město Hora Svaté Kateřiny splňuje výše uvedenou podmínku podle § 14 vyhlášky, neboť je zde škola s prvním a druhým stupněm. V tomto městě tak musí být zachována pošta nabízející plný rozsah základních služeb.

Ustanovením § 14 vyhlášky nebyla stanovena České poště povinnost provozovat pošty Brandov a Nová Ves v Horách. Aby nicméně nedošlo k živelnému rušení pošt Českou poštou, obsahuje vyhláška ustanovení § 28, které stanovuje, že pokud Česká pošta hodlá uzavřít provozovnu, v níž je zajišťována některá ze základních služeb a která je provozována ke dni nabytí účinnosti vyhlášky nad rámec požadavků podle § 14, je povinna v dostatečném časovém předstihu před jejím uzavřením projednat tento záměr se základními územními samosprávnými celky, tedy obcemi, které mohou být danou změnou dotčeny, a usilovat o zajištění dostupnosti základních služeb ve spolupráci s třetí osobou, případně zajistit tuto dostupnost jiným vhodným způsobem.

Česká pošta si je tohoto ustanovení vědoma a v případě, že by docházelo ke změně typu obsluhy, předpokládá, že by v Nové Vsi v Horách provozovala prostřednictvím třetí osoby tzv. Poštu Partner, u níž by bylo možné i podání poštovních zásilek a poštovních poukázek. V obci Brandov Česká pošta zvažuje provozování tzv. Výdejního místa, jehož prostřednictvím je zajištěno dodání uložených poštovních zásilek.

Smyslem liberalizace poštovního trhu, jež proběhla ve všech zemích Evropské unie, bylo zejména zkvalitnění poskytovaných poštovních služeb. Vzhledem k tomu, že nově mohou veškeré poštovní služby poskytovat i jiné podnikatelské subjekty, bylo zapotřebí umožnit České poště reorganizaci jejího provozu.

Při tvorbě vyhlášky bylo zjišťováno, jakým způsobem jsou zajišťovány poštovní služby nejenom na území České republiky, ale i v zahraničí. Vzhledem k tomu, že Česká republika má v rámci Evropské unie druhou nejhustší síť pošt, jsou obyvatelé našeho státu zvyklí na vyšší komfort, než občané okolních států.

Vyhláška tak stanovuje minimální požadavky na dostupnost pošt, což neznamená, že by Českou poštu jakýmkoliv způsobem omezovala v provozování nebo ve zřizování dalších provozoven. Jako řádný hospodář musí Česká pošta zvažovat ekonomičnost své pobočkové sítě. Aby nedocházelo k svévolnému uzavírání provozoven, poskytujících poštovní služby nad rámec minimálních požadavků, bylo zapotřebí nalézt vhodný kompromis, jenž by umožnil ochranu zájmů spotřebitelů.

Tím je právě výše uvedené ustanovení § 28 vyhlášky, jež umožňuje místním samosprávám jednat o zajišťování poštovních služeb na jejich území. Toto ustanovení dává silnější vyjednávací pozici místním samosprávám při jednání o zajištění poštovních služeb, čímž je naplněno právo uvedených obcí na samosprávu, jak je popsáno ve Vašem podání.

Nově stanovené požadavky na dostupnost pošt jsou pak stanoveny, aby byly konkrétní, snadno měřitelné a shodné na celém území České republiky. Dříve platná kritéria byla založena především na subjektivním posuzování potřeb obyvatelstva. V případě, že se pošta nenacházela v daném sídelním celku, ale byla dostupná veřejnou dopravou, nebylo stanoveno, v jaké dojezdové vzdálenosti se má nacházet, čímž docházelo ke značným rozdílům v dostupnosti pošt.

Jedním z bodů Vašeho podání byla instalace tzv. „lesních a polních poštovních schránek“. Předpokládáme, že tímto označením jsou míněny dodávací schrány České pošty. Dodávací schrány mohly a mohou být zřizovány pouze na základě žádosti adresátů. Jedná se o jednu z možností, jak zajistit dodávání poštovních zásilek občanům bydlícím v oblastech, kde Česká pošta není povinna dodávat poštovní zásilky.

Tyto výjimečné případy, kdy Česká pošta nemusí zajistit dodání poštovní zásilky až do místa uvedeného v poštovní adrese, byly dříve upraveny ustanovením § 6 odst. 5 základních kvalitativních požadavků. Nově jsou výjimky z dodávání upraveny ustanovením § 16 vyhlášky.

Jedná se o dodávání v místech, kde hrozí nebezpečí ohrožení života nebo zdraví zaměstnanců České pošty, či jejího majetku, nebo o dodávání v místech, která nejsou přístupná po veřejně přístupné pozemní komunikaci nebo jsou dostupná pouze po veřejně přístupné účelové komunikaci, jejíž technický stav znemožňuje provozovateli dodání i při vynaložení veškerého úsilí.

V minulosti byly zřízeny dodávací schrány i adresátům, jejichž bydliště je dostupné a nevztahují se na něj výše uvedené výjimky. Pokud adresát odvolá svůj souhlas s dodáváním do dodávací schrány, je Česká pošta povinna poštovní zásilky dodávat v jeho bydlišti.

Dovolte nám upřesnit, že Vámi zmíněné listovní tajemství chráněné Listinou základních práv a svobod se vztahuje nejenom na ochranu záznamů zasílaných poštou, ale i jinými způsoby, tedy i telefonem, telegrafem apod. Vzhledem k rozsáhlosti tohoto ustanovení ho nelze uplatnit pouze na poštovní služby a není tak v kompetenci Úřadu posuzovat tento bod Vašeho podání. To je pouze v kompetenci Ústavního soudu ČR.

Úřad se rovněž nemůže zabývat částí Vašeho podání věnující se pracovním podmínkám zaměstnanců České pošty. Podle zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, je tato problematika plně v kompetenci Státního úřadu inspekce práce, jehož kompetence jsou dány ustanovením § 3 tohoto zákona. Úřad nicméně nad rámec svých kompetencí prověřil i personální zajištění provozu všech tří pošt. Bylo zjištěno, že Česká pošta zajistila provoz těchto provozoven nově přijatými pracovníky, přičemž byla dána přednost uchazečům o pracovní pozici pocházejícím z daných obcí.

Vzhledem ke změně legislativy, jež nově upravuje dostupnost pošt, lze předpokládat změnu přístupu České pošty ke způsobu zajištění poštovních služeb. Úřad připravuje zahájení státní kontroly zaměřené na dostupnost poštovních služeb na celém území České republiky, nejenom na území Města Hora Svaté Kateřiny, obcí Brandov a Nová Ves v Horách. Nicméně vzhledem k Vašemu podání bude při provádění této kontroly věnována danému území zvýšená pozornost.

Další připravovanou kontrolou pro rok 2013 je využívání dodávacích schrán a uplatňování výjimky z povinnosti dodávat do místa bydliště. Tyto kontroly již proběhly i v minulosti a opakovaně byly zjištěny nedostatky, na jejichž základě bylo s Českou poštou opakovaně zahájeno správní řízení.

Doufáme, že uvedené informace budou pro Vás přínosem. V případě dalších dotazů se na nás neváhejte obrátit.

S pozdravem

Ing. Hana Hankiewiczová v.r.
ředitelka odboru
regulace komunikačních činností a poštovních služeb

Za správnost vyhotovení: Jana Růžicková

Poštovní služby jako závazek veřejné služby

Legislativní návrh:

Požadujeme, aby v zákoně č. 29/2000 Sb. o poštovních službách byla nově zakotvena pravomoc poštovního regulačního úřadu vázat udělení poštovní licence na uzavření smlouvy o závazku veřejné služby, jejímž předmětem bude poskytování základních poštovních služeb v určitých obcích, a to v zájmu zajištění všeobecné dostupnosti základních poštovních služeb na celém území České republiky.

Důvody návrhu:

Výše uvedený návrh je zcela v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady **2008/6/ES**, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na úplné dotvoření vnitřního trhu poštovních služeb Společenství (**třetí poštovní směrnice**), která má být ideovým a praktickým východiskem pro chystanou novelu zákona č. 29/2000 Sb. o poštovních službách (novelou č. 221/2012 Sb. s účinností od 1. 1. 2013).

Třetí poštovní směrnice vytyčuje 3 hlavní, svým charakterem v podstatě politické cíle, a to:

- a) zajištění poskytování trvale udržitelné univerzální poštovní služby (v terminologii zákona o poštovních službách se jedná o základní služby),**
- b) otevření trhu poštovních služeb rovné soutěži,**
- c) zajištění přiměřené ochrany uživatelů všech poštovních služeb, tj. nově nejen služeb poskytovaných veřejnými poštovními operátory.**

Žádný z uvedených cílů nesmí být považován za nadřazený, a proto tyto cíle musí být v nové právní úpravě obsaženy v celém komplexu složitých vzájemných vztahů, které jsou s jejich naplněním spojeny. Otevření trhu tak například nesmí vést k nezajištění poskytování rozsahu univerzální služby vyžadovaného směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby, ve znění směrnice 2002/39/ES a směrnice 2008/6/ES (viz. Důvodová zpráva k zákonu č. 221/2012 Sb.).

Třetí poštovní směrnice předepisuje členským státům EU pro přijímání příslušné vnitrostátní legislativy mj. tato závazná východiska:

(5) Poštovní služby jsou podstatným nástrojem komunikace a výměny informací, a hrají proto klíčovou roli, pokud jde o přispívání k cílům sociální, hospodářské a územní soudržnosti Unie. Poštovní sítě mají důležitý územní a sociální rozměr, jenž umožňuje všeobecný přístup k základním místním službám.

(4) Pozitivní úlohu služeb obecného hospodářského zájmu zdůraznil zvláštní průzkum veřejného mínění Eurobarometr 219 z října roku 2005, jenž ukázal, že podle uživatelů z celé EU jsou poštovní služby nejocetovanějšími službami obecného hospodářského zájmu; kladně se vyjádřilo 77 % tázaných osob.

(19) Poštovní síť na venkově, mimo jiné v horských a ostrovních oblastech, hraje významnou úlohu při začleňování podniků do vnitrostátního nebo mezinárodního hospodářství a při zachování soudržnosti, pokud jde o sociální oblast a zaměstnanost. Kromě toho mohou poštovní přístupová místa v odlehlých venkovských oblastech poskytovat důležitou síť infrastruktury pro přístup k novým službám elektronické komunikace.

(20) Vývoj souvisejících komunikačních trhů má odlišný dopad v různých oblastech Společenství a na různé složky obyvatelstva i na používání poštovních služeb. Vzhledem k tomu, že by měla být zachována územní a sociální soudržnost, a s ohledem na skutečnost, že členské státy mohou využitím flexibility stanovené směrnicí 97/67/ES upravit některé zvláštní charakteristiky služeb tak, aby uspokojily místní poptávku, je vhodné zachovat v plném rozsahu všeobecné služby a související požadavky na kvalitu, jež jsou ve směrnici 97/67/ES stanoveny. Je vhodné vyjasnit v souladu se stávající praxí, že by členské státy měly poskytovat výběr a dodávání zásilek pouze v těch pracovních dnech týdne, které nejsou podle vnitrostátních právních předpisů stanoveny jakožto dny pracovního volna. Členské státy by měly sledovat vývoj trhu a dohlížet na něj, aby bylo zajištěno, že otevření trhu bude i nadále přinášet výhody všem uživatelům, zejména spotřebitelům a malým a středním podnikům. Měly by přijmout vhodná regulační opatření, která jsou podle směrnice 97/67/ES k dispozici, a zajistit tak, aby dostupnost poštovních služeb nadále uspokojovala potřeby uživatelů, včetně případného zajištění minimálního počtu služeb poskytovaných na jednom přístupovém místě, a zejména aby ve venkovských a odlehlých oblastech bylo pokrytí přístupovými místy poštovních služeb dostatečně husté.

(22) Poskytování vysoce kvalitních poštovních služeb významně přispívá k dosažení cíle sociální a územní soudržnosti. Zejména elektronický obchod nabízí odlehlým a řídké osídleným oblastem nové příležitosti účastnit se hospodářského života, pro něž je poskytování kvalitních poštovních služeb důležitou podmínkou.

(54) Členské státy by měly zajistit vybudování dostatečných přístupových míst s ohledem na potřeby uživatelů ve venkovských a řídké osídlených oblastech. Členské státy by měly v těchto oblastech zajistit vhodnou hustotu přístupových míst, aby bylo vyhověno povinnosti všeobecných služeb.

Článek 9

1. Pro služby, které nespádají do oblasti všeobecných služeb, mohou členské státy zavést všeobecná oprávnění v rozsahu nezbytném pro zaručení souladu se základními požadavky.

2. Pro služby, které spadají do oblasti všeobecných služeb, mohou členské státy zavést schvalovací postupy včetně individuálních licencí v rozsahu nezbytném pro zaručení souladu se základními požadavky a k zajištění poskytování všeobecných služeb.

Udělení oprávnění může

- být podmíněno povinnostmi všeobecných služeb,

- pokud je to nezbytné a opodstatněné, uložit požadavky na kvalitu, dostupnost a výkon odpovídajících služeb,

- být ve vhodných případech vázáno na povinnost finančního příspěvku do mechanismu rozdělení nákladů uvedeného v článku 7, je-li poskytování všeobecných služeb spojeno s

čistými náklady a představuje pro poskytovatele všeobecných služeb určeného či určené podle článku 4 nespravedlivou zátěž,

- být ve vhodných případech vázáno na povinnost finančního příspěvku na provozní náklady národního regulačního orgánu podle článku 22,

- ve vhodných případech podléhat povinnosti dodržovat pracovní podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy nebo tuto povinnost uložit.

* * *

Z výše uvedených citací je zřejmé, že legislativní návrh je plně v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES (třetí poštovní směrnice).

Situace ve venkovských oblastech České republiky je v současnosti značně neuspokojivá. Česká pošta v důsledku připravované ztráty monopolu a otevření trhu s poštovními službami často sahá k opatřením, které jdou na úkor veřejného zájmu zajištění všeobecné dostupnosti základních poštovních služeb na celém území České republiky.

Podle informací uveřejněných Českým telekomunikačním úřadem v **Poštovním věstníku č. 7/2012** (str. 58), v důsledku negativního ohlasu veřejnosti a nekoordinovaného postupu České pošty vůči obcím, ve kterých Česká pošta měnila systém obsluhy veřejnosti, vznikla již v roce 2010 pracovní skupina složená ze zástupců České pošty, Svazu měst a obcí ČR, Spolku pro obnovu venkova, Sdružení místních samospráv a Svazu českých a moravských spotřebních družstev. Cílem této skupiny mělo být výrazné zlepšení informovanosti veřejnosti o připravovaných změnách. **Postup České pošty při dočasném uzavírání nebo rušení provozoven a jejich nahrazování jiným typem obsluhy byl ale nadále i v průběhu 1. čtvrtletí roku 2011 vnímán veřejností negativně.**

Sám navrhovatel, pan [REDAKCE] jako mluvčí petice „Nelikvidujte venkov“ a předseda komise pro rozvoj a obnovu venkova zastupitelstva města Hora Svaté Kateřiny, společně s městem Hora Svaté Kateřiny a obcemi Brandov a Nová Ves v Horách, již **podal dne 16. 11. 2012 podnět Českému telekomunikačnímu úřadu**, aby zahájil řízení z moci úřední podle § 37 zákona o poštovních službách ve spojení s § 42 správního řádu vůči České poště a provedl **státní kontrolu** plnění povinností České pošty jako držitele poštovní licence na území města Hora Svaté Kateřiny a obcí Nová Ves v Horách a Brandov, zahájil následně vůči České poště **sankční správní řízení** podle § 37a zákona o poštovních službách, jakož i přijal **nápravná opatření** v zájmu řádného poskytování a zajišťování základních poštovních služeb na území města Hora Svaté Kateřiny a obcí Nová Ves v Horách a Brandov podle § 37 odst. 3 písm. c) zákona o poštovních službách.

Ve městě Hora Svaté Kateřiny dne 19. 11. 2012

[REDAKCE]
mluvčí petice „Nelikvidujte venkov“ a předseda komise pro rozvoj a obnovu venkova zastupitelstva města Hora Svaté Kateřiny